

دکترین امام سجاد برای ظهور

مقدمه:

مشکل امروز جهان اسلام، شناختن ثقلین است؛ مسلمانان، زمانی از مسیر حق و حقیقت منحرف شدند که به وصیت پیامبر در مورد قرآن و اهل بیت عمل نکردند. امامت، اصلی است که مردم برای تشکیل حکومت باید به سراغ آن بروند؛ تا مردم، حکومت امام زمانی نخواهند؛ این امر، قابل تحمیل نیست.

حاکم بودن یا نبودن امام، خللی در واسطه‌ی فیض الهی بودن او ایجاد نمی‌کند.

این موضوع را در کنار این آیه قرار بدهید که خداوند در قرآن فرموده است: «ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ أَيْنَ مَا تُقَفُّوا إِلَّا بِحَبْلِ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلٍ مِنَ النَّاسِ»؛ «آنها (کافران) محکوم به ذلت و خواری هستند، در هر کجا که یافت شوند؛ مگر به دین خدا و عهد مسلمین در آیند.» (آل عمران / ۱۱۲)

به این معنی است که خداوند، طنابی از آسمان می‌فرستد و مردم نیز طنابی از زمین به آسمان می‌فرستند و اگر این دو به یکدیگر متصل شدند؛ نجات حاصل می‌شود. خداوند علی بن ابیطالب را به عنوان کاندیدای خودش معرفی کرد؛ اما مسلمانان، نظر دیگری داشتند. نتیجه‌ی این تصمیم به ضرر خودشان بود و پس از ۲۵ سال به آن پی بردند و به سراغ «حبل من الله» رفتند. خدا مجدداً از آنها آزمون گرفت [با امام بعدی] اما مجدداً در آزمون رد شدند.

عهد امامت؛ عهد الهی:

اما چه بر سر مردم آمده بود که از پذیرفتن امام منتخب خدا سر باز زدند؟

خدا در آیه‌ی ۱۲۴ سوره‌ی بقره از امامت به عنوان عهد یاد کرده است و کسانی که امامت

را نپذیرفته و عهد الهی را شکستند، ظالمین می خوانند. حال اگر کسی عهد الهی را بشکند؛ چه می شود؟ برای پاسخ به این سؤال نیز به قرآن رجوع می کنیم؛ خدا در آیه ی ۱۳ سوره ی مائده که در مورد بنی اسرائیل است، می فرماید: «فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَ جَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ...»؛ «ولی به خاطر پیمان شکنی، آنها را از رحمت خویش دور ساختیم و دل های آنان را سخت و سنگین نمودیم؛ سخنان (خدا) را از موردش تحریف می کنند...» این آیه، سنتی الهی را بیان می کند و در مورد بنی اسماعیل (مسلمانان) که عهد امامت را زیر پا گذاشتند نیز صادق است. خداوند، شکنندگان عهد الهی را کافر می داند. اگر کسی عهدش را بشکند؛ خدا لعنتش می کند و وقتی ملعون شد، دلش سنگ می شود و در مرحله ی بعد، شروع به تحریف دین و در آیه ی دیگر (آیه ی ۱۵۵ سوره ی نساء) قتل انبیاء می کند. مسلمانانی که امیرالمؤمنین را پس زدند نیز همان راه را رفتند؛ دلشان سنگ شد اما از آنجایی که راهی برای تحریف متن قرآن وجود ندارد به وسیله ی کعب الأخبارها دست به تحریف برداشت از قرآن و قتل اولیاء الهی زدند و فاجعه ی عاشورا را رقم زدند.

عملکرد تمدنی امام سجاد:

حال اگر بخواهیم این ناقضان عهد را به عهد الهی (امامت) برگردانیم باید همین مسیر را برگردیم. یعنی ابتدا باید سنگدلی مردم از بین برود تا دل ها نرم شود؛ زیرا بعد از فاجعه ی کربلا و به شهادت رساندن اباعبدالله، دل ها به شدت، سنگ شده بود و ظرفیت پذیرش امامت در مردم وجود نداشت. به همین دلیل باید حرکتی شروع می شد تا این مسیر به اصل خود بازگردد.

شروع این جریان و ایجاد تغییر در مسیر پذیرش امامت به عهده ی امام سجاد بود.

امام سجاد در میان مردمی به امامت رسیده بود که به سادگی آب خوردن، سر از تن جدا می کردند. فقط یک راه برای بازگشت چنین مردمی وجود داشت؛ اینکه دل ها نرم شود. امام سجاد نیز درست بر این نکته دست گذاشتند. ایشان دو روش برای این کار انتخاب کردند:

۱. روضه و اشک بر سیدالشهدا

۲. اشک بر در خانه ی خدا و توبه

به همین خاطر، حضرت قالب مناجات را انتخاب کردند و صحیفه‌ی ارزشمند سجاده را از خود به یادگار گذاشتند تا راه درست حرف زدن با خدا و اشک ریختن را به شیعه بیاموزند. سه قطره است که ایدئولوژی را حفظ می‌کند:

۱. قطره‌ی جوهر (دفاع علمی): امام باقر و امام صادق بنیان‌گذار آن بودند.

۲. قطره‌ی خون (دفاع و جهاد)

۳. قطره‌ی اشک: برخلاف دو گزینه‌ی دیگر، مختص شیعه است.

حقیقت این است؛ تا اشک نباشد، نمی‌توان به پذیرش علم و حقیقت و سپس ایستادگی در دفاع از آن و جان دادن در راه امام زمان رسید.

بکائین تاریخ:

در تاریخ، نام پنج نفر به عنوان بکائین (بسیار گریه‌کننده) ذکر شده است:

۱. حضرت آدم که پس از عهدشکنی و اخراج از بهشت، بسیار اشک ریخت.

۲. حضرت یعقوب در فراق یوسف.

۳. حضرت یوسف در فراق پدرش یعقوب.

۴. حضرت فاطمه زهرا که در فراق پدر ۷۵ روز گریه کردند؛ اما غم و اشک ایشان چنان شدید بود که در همین زمان کوتاه در زمره‌ی بکائین قرار گرفتند.

۵. امام سجاد که به مدت ۲۰ سال بر مصیبت امام حسین اشک ریختند؛ طعمای نخوردند و آبی ننوشتند؛ مگر آنکه به اشک چشم ایشان آمیخته شد.

سنت اشک:

در واقع، امام سجاد سنت اشک را پایه‌گذاری کردند. امام سجاد، آموزگار این مکتب و این سلاح استراتژیک شیعه است. وقتی با اشک بر مصائب ابا عبدالله و مناجات‌های امام سجاد، دل‌ها نرم و گنجایش دریافت حقیقت در دل‌ها ایجاد شد؛ بعد، نوبت به علم پیدا کردن به ضرورت امامت رسید. در آن هنگام، امام باقر و امام صادق انتقال علم را به عهده گرفتند. ما نیز برای بازگشت

به مسیر اهل بیت و یاری امام زمان باید از این دو روش استفاده کنیم؛ یعنی برپایی مجالس روضه‌ی اباعبدالله، اشک بر مصائب حضرت، خواندن ادعیه، اشک و استغفار به درگاه خدا تا غبار گناه را از دل‌هایمان بزداییم و بتوانیم ضرورت امامت و حکومت امام زمان را درک کنیم.

سخن پایانی:

امام سجاد به ما آموخت که باید اشک بریزیم و با مناجات‌های عارفانه، عالمانه، عاشقانه و استغفار، رابطه‌ی خود را با خدا اصلاح کنیم؛ سپس معرفت و علم امام زمانی کسب کنیم. این مسیر منجر به تشکیل حکومت امام زمان خواهد شد. شیعه باید اهل اشک، روضه و مناجات باشد تا به کسب معرفت و علم امام زمانی برسد. صحیفه‌ی سجادیه از گنجینه‌های ما شیعیان است و باید در خواندن آن، اهتمام بورزیم. دو دعای مهم منسوب به امام زمان هم، چیزی جز آنچه گفتیم نیست:

۱. دعای ندبه

۲. دعای عهد

یعنی باید اشک بریزیم و ندبه کنیم تا در مسیر درست امامت قرار بگیریم.

باید از ندبه و اشک به عهد با امام برسیم.

سخنرانی استاد رائفی پور

موضوع: دکترین امام سجاد برای ظهور

خلاصه و چکیده مطالب سخنرانی استاد رائفی پور، خرداد ۹۳، مشهد

تهیه شده در واحد مهدویت مؤسسه مضاف، مهدیاران [@Mahdiaran](https://www.mahdiaran.com)